

Buletin legislativ

Iunie - Iulie 2010

Drept administrativ	1
Drept bancar	2
Procedură civilă	8
Protecția consumatorului	10
Drept procesual penal	11
Dreptul muncii și securității sociale	14
Energie	17
Drept fiscal	22
Procedura insolvenței	32
Achiziții publice și concesiuni	35
Drept imobiliar	38

Iunie - Iulie 2010

Buletin legislativ

Drept administrativ

1. Modificări legislative privind falimentul instituțiilor de credit

Denumirea actului normativ

Lege nr. 157/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite („**Legea nr. 157/2010**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496/19.07.2010

Intrare în vigoare

22 iulie 2010

Dispoziții principale

În practică, s-a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite („**O.U.G. nr. 27/2003**”) este aplicată în mod neunitar de către autoritățile competente să elibereze autorizații pentru desfășurarea diferitelor activități, fapt ce a relevat necesitatea unificării modului de interpretare a acestui act normativ.

Legea nr. 157/2010, prin care este modificată și completată O.U.G. nr. 27/2003, a fost adoptată în scopul îmbunătățirii mediului de afaceri din România prin înlăturarea barierelor administrative, responsabilizarea autorităților administrației publice în vederea respectării termenelor stabilite de lege pentru emiterea autorizațiilor, impulsivarea dezvoltării economice prin oferirea unor condiții cât mai favorabile întreprinzătorilor, implicând costuri administrative cât mai reduse, combaterea corupției prin diminuarea arbitrarului în decizia administrației, precum și promovarea calității serviciilor publice prin simplificarea procedurilor administrative și reducerea birocrației. Practic, prin Legea nr. 157/2010 se urmărește sancționarea administrației pentru pasivitate.

Principalele modificări introduse prin Legea nr. 157/2010 vizează următoarele aspecte:

- Reglementarea, în mod cumulativ, a obligației autorităților de a afișa, la sediul acestora și pe pagina proprie de Internet, informațiile cu privire la emiterea de autorizații, spre deosebire de reglementarea actuală în care aceste obligații erau prevăzute în mod alternativ;
- Reglementarea includerii, în informațiile pe care autoritățile au obligația de a le afișa la sediu și pe pagina proprie de Internet, a listei autorizațiilor cărora li se aplică procedura aprobării tacite, în funcție

de domeniul de activitate al fiecărei autorități;

- Reglementarea, în mod expres, a sancționării refuzului explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități pentru aplicarea prevederilor referitoare la publicitatea informațiilor sus-menționate, aceasta constituind abatere și atrăgând răspunderea disciplinară a celui culpabil;
- Reglementarea obligației autorității de a comunica, la momentul depunerii cererii, numărul de înregistrare a acesteia și informații exprese cu privire la termenul legal de soluționare a ei, precum și mențiunea dacă autorizația solicitată este sau nu supusă aprobării tacite;
- Reglementarea faptului că, în cazul în care autorizația nu este emisă în termenul legal, documentul oficial prin care se confirmă faptul că nu a fost eliberat, în termenul prevăzut de lege, niciun răspuns cu privire la solicitarea petentului, ține loc de autorizație în toate situațiile, inclusiv în fața organelor de control, cu excepția autorizației care este validă numai în forma standard, reglementată de lege;
- Eliminarea obligativității participării procurorului la soluționarea litigiilor în domeniul emiterii autorizațiilor care intră sub incidența procedurii aprobării tacite.

Autor

maxim.dogoter@tuca.ro

Drept bancar

Denumirea actului normative

Ordonanță de urgență nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori ("**Ordonanța**")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389/11.06.2010

Intrare în vigoare

21 iunie 2010

Legături cu alte acte normative

- Modifică articole din Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare;
- Abrogă Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice;
- Implementează Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului.

Dispoziții principale

Ordonanța introduce noi reguli privind creșterea protecției acordate consumatorilor în cazul contractelor de credit încheiate de aceștia în calitate de debitori, prin alinierea prevederilor naționale la cele comunitare în materie.

Astfel, Ordonanța se aplică în general contractelor de credit încheiate cu persoane fizice care acționează în afara activităților lor profesionale sau comerciale, inclusiv în cazul contractelor garantate cu garanții imobiliare sau care au ca scop dobândirea sau păstrarea proprietății asupra unui imobil sau renovarea, amenajarea, consolidarea, reabilitarea, extinderea sau creșterea valorii unui imobil. Pe de altă parte, Ordonanța nu se aplică în cazul unor contracte de credit sau similare, enumerate în Art. 2 (2), între altele contracte de închiriere sau leasing care nu prevăd opțiunea de cumpărare a bunului, contractele de credit încheiate cu firmele de investiții în legătură cu tranzacții cu instrumente financiare, contracte de credit încheiate de angajatori cu angajații, în anumite condiții preferențiale etc. De asemenea, reguli speciale guvernează contractele de credit de tipul „descoperit de cont” și „descoperit de cont cu aprobare tacită”, precum și cele acordate de organizații cu scop social membrilor acestora.

În etapa precontractuală, Ordonanța stabilește reguli aplicabile formelor de publicitate a produselor de creditare (respectiv informațiile ce trebuie prevăzute în mod obligatoriu de acestea) și informărilor precontractuale (informațiile ce trebuie puse la dispoziția consumatorilor fiind extensiv reglementate, de la tipul de credit oferit până la dreptul de a primi un exemplar al proiectului de contract de credit – în cazul în care conform normelor interne ale creditorului acesta ar putea încheia contractul de credit la momentul cererii consumatorului). În secundar, cu privire la aceeași etapă, sunt prevăzute și informații speciale ce trebuie puse la dispoziția consumatorilor în cazul unor categorii specifice de contracte de credit (contractele de credit de tipul „descoperit de cont”, cele acordate de organizații cu scop social membrilor acestora precum și cele care prevăd punerea de acord a creditorului cu consumatorul asupra unor formalități cu privire la metodele de amânare la plată sau de rambursare, în condițiile prevăzute la Art. 6).

Trebuie menționată și obligația creditorilor de a răspunde, în scris, în termen de 30 de zile de la depunerea dosarului de credit, dar nu mai mult de 60 de zile de la depunerea cererii, cu privire la acordarea creditului sau refuzul acestuia.

O secțiune specială este consacrată obligației creditorilor de a evalua bonitatea consumatorului și dreptul acestora de a accesa baze de date în acest scop, cu respectarea prevederilor legislației aplicabile protecției datelor cu caracter

personal.

În ceea ce privește etapa contractuală, Ordonanța prevede o serie de interdicții și obligații ale creditorilor, care privesc inclusiv comisioanele și modalitatea de calcul al dobânzilor aplicabile. Astfel, putem enumera între cele mai importante astfel de interdicții/obligații:

- Obligația de redactare a contractelor în scris, cu font *Times New Roman* cu o mărime de minim 10 p.;
- Interzicerea majorării comisioanelor, taxelor, tarifelor, spezelor bancare sau a oricăror alte costuri aferente, cu excepția celor impuse prin lege, pe parcursul derulării creditului;
- Interzicerea introducerii sau perceperii de noi comisioane, taxe, tarife, speze bancare sau a alte costuri aferente, cu excepția celor impuse prin lege și a celor aferente unor servicii solicitate expres de către debitori, pe parcursul derulării creditului;
- Interzicerea perceperii unui comision de depunere numerar pentru plata ratelor la credit;
- Interzicerea perceperii unui comision de retragere pentru sumele trase din credit;
- Lista comisioanelor ce pot fi percepute este limitativ prevăzută (comision de analiză dosar – numai când creditul se acordă, comision de administrare credit/cont curent, compensație pentru rambursare anticipată, costuri cu asigurările, penalități și comision pentru servicii prestate la cererea consumatorilor);
- Interzicerea introducerii unor categorii de clauze (dreptul creditorului de a modifica unilateral prevederile contractului de credit, obligația de confidențialitate a consumatorului, sancționarea consumatorului pentru afectarea reputației creditorului);
- Obligația creditorului de a nu penaliza consumatorul sau a nu declara creditul scadent anticipat în cazul în care acesta nu acceptă noile condiții de creditare referitoare la costurile contractului, propuse de creditor.

Ordonanța prevede și o listă extensivă a informațiilor care trebuie incluse în mod obligatoriu în contractele de credit, de la tipul de credit la dreptul de rambursare anticipată, procedura și compensația creditorului și respectiv la existența și accesul

la mecanisme extrajudiciare de reclamație și despăgubire pentru consumatori. Este important de menționat că toate informațiile listate în Art. 46 (1) trebuie să se regăsească în contractul de credit, fără a se face trimitere la condițiile generale de afaceri ale creditorului, la lista de tarife și comisioane sau la orice alt înscris. Sunt de asemenea stabilite condițiile aplicabile informării consumatorului cu privire la orice modificare a ratei dobânzii.

Ordonanța prevede și dreptul de retragere al consumatorului din contract, în termen de 14 zile calendaristice de la semnarea acestuia, precum și procedura aplicabilă și obligațiile părților, inclusiv în legătură cu contractele legate.

În ceea ce privește **rambursarea anticipată**, Art. 36 conferă dreptul creditorului de a percepe o compensație pentru rambursarea anticipată a creditelor acordate consumatorilor. Astfel, ca regulă, Art. 67 (2) prevede limitele maxime ale compensației care poate fi solicitată de către creditor, pe baza unei metode de calcul puse la dispoziția consumatorului, în cazul în care dobânda aferentă creditului este fixă:

- 1% din valoarea creditului rambursat anticipat, când durata dintre momentul rambursării anticipate și data încetării contractului de credit este mai mare de un an; și
- 0,5% din valoarea creditului rambursat anticipat, când durata dintre momentul rambursării anticipate și data încetării contractului de credit este mai mică de un an.
- Creditorul nu are dreptul la compensație pentru rambursarea anticipată în următoarele cazuri:
- Rambursarea se realizează în urma executării unui contract de asigurare pentru riscul de neplată;
- Contractul de credit este un contract sub forma „descoperit de cont”; sau
- Rambursarea anticipată intervine într-o perioadă în care rata dobânzii nu este fixă (prevăzută contractual într-un procentaj fix specific).

În sensul legislației privitoare la operațiunile de leasing, consumatorii beneficiază de prevederile sus-menționate referitoare la rambursarea anticipată numai după expirarea unei perioade de 12 luni de la încheierea contractului de leasing.

Ordonanța stabilește o excepție de la dreptul comun privind notificarea **cesiunilor** drepturilor creditorilor aferente contractelor de credit sau cesiunilor contractelor

în întregime – și anume această notificare se realizează de către cedent prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data semnării contractului de cesiune – și numai în cazul în care cedentul nu continuă să administreze în continuare creditul.

Sunt prevăzute și reguli specifice cu privire la dobânda anuală efectivă – formula de calcul și elementele care intră sau nu în componența acesteia (Art. 72 și urm. și Anexa nr. 1).

În plus față de obligațiile intermediarilor de credit față de consumatori, se interzice încheierea, inclusiv prin intermediul comercianților de bunuri sau servicii, a contractelor de credit pentru achiziționarea acestora în spațiile de comercializare a acestora, mai puțin în cazul contractelor legate (în sensul Ordonanței, acestea reprezentând acele contracte de credit care servesc exclusiv finanțării unor contracte privind dobândirea de bunuri sau de servicii, iar contractul de credit și contractele de achiziție formează, din punct de vedere obiectiv, o unitate comercială).

De reținut faptul că Ordonanța stabilește interdicția de renunțare de către consumatori la drepturile conferite prin Ordonanță. De asemenea, că aceștia beneficiază de prevederile Ordonanței indiferent de numele sau formularea sau obiectul contractelor care permit efectuarea de trageri sau operațiuni vizate de prezenta Ordonanță.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor Ordonanței, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor („ANPC”) este autoritate de supraveghere și control. **Sancțiunile** aplicabile variază de la 10.000 RON la 80.000 RON, în majoritatea cazurilor, și de la 20.000 RON la 100.000 RON în cazul încălcării obligațiilor privind contractele de credit. De asemenea, sunt prevăzute sancțiuni complementare, de la obligarea respectării clauzelor contractuale încălcate până la repararea deficiențelor constatate, în termen de 15 zile. Ca agravare, neîndeplinirea măsurilor ordonate prin procesele-verbale ale ANPC sau recidiva, în termen de 6 luni de la prima constatare, se sancționează cu amendă de la 80.000 RON la 100.000. Ca măsură complementară ANPC poate suspenda temporar activitatea de creditare a creditorului până la remedierea situației de încălcare, în termen de 90 de zile.

De menționat că Ordonanța abrogă prevederile Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare în ceea ce privește aplicarea acestora la contractele de credit ipotecar încheiate cu consumatorii, cu excepția anumitor reguli procedurale (și anume Art. 11, 12, 13 alin. (2), 18 și 19). Astfel, cea mai mare

parte a prevederilor Legii nr. 190/1999 privind creditul ipoteca pentru investiții imobiliare rămân aplicabile exclusiv contractelor de credit ipotecar încheiate cu ne-consumatori (fie persoane juridice, fie persoane fizice, în exercitarea activităților profesionale sau comerciale ale acestora). În plus, Ordonanța aduce și alte mici modificări Legii nr. 190/1999 privind creditul ipoteca pentru investiții imobiliare (referitoare la unele definiții, obligații de informare și sancțiuni).

Conform Art. 93, Ordonanța prevede expres că prevederile sale se completează cu dispozițiile Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Așadar, Ordonanța stabilește cadrul general aplicabil contractelor de credit încheiate cu consumatorii – și se aplică, în conformitate cu Art. 2 alin. (1) și (2), inclusiv contractelor de credit imobiliar și ipotecar, precum și contractelor de leasing (și anume acelor contracte care includ direct sau indirect obligația sau opțiunea de cumpărare a utilizatorului), încheiate cu aceștia. În legătură cu acestea din urmă, Art. 93 se poate interpreta în sensul că Ordonanța se completează cu regulile speciale, atât cât este cazul, prevăzute de cele două acte normative la care se face referire, și anume Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare (în particular, acele articole care au rămas aplicabile creditelor ipotecare încheiate cu consumatorii – Art. 11, 12, 13 alin. (2), 18 și 19) și respectiv Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing. Exclusiv din această perspectivă, limitată ca obiect, Ordonanța poate fi privită ca o normă generală, față de prevederile specifice referitoare la contractele de credit ipotecar și contractele de leasing, ambele încheiate cu consumatorii. În ceea ce privește protecția consumatorului, în legătură cu contractele de credit reglementate de Ordonanță, aceasta reprezintă norma specială, completată cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Conform Art. 95 din Ordonanță, un termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia este acordat creditorilor pentru asigurarea conformității contractelor în derulare cu prevederile Ordonanței.

Considerăm important de menționat și faptul că aplicarea acestor prevederi cu referire la contractele în derulare este un beneficiu acordat consumatorilor de

către legiuitorul român, deoarece Art. 30.1 al Directivei CE nr. 48/2010 menționează că prevederile Directivei nu se aplică și contractelor de credit existente la data intrării în vigoare a reglementărilor naționale de implementare.

Autor

patricia.enache@tuca.ro

Procedură civilă

Denumirea actului normativ

Codul de procedură civilă al României

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485/15.07.2010

Intrare în vigoare

Data care va fi prevăzută în legea pentru punerea în aplicare a Codului de procedură civilă, care va fi supusă Parlamentului spre aprobare de către Guvern în termen de 6 luni de la publicarea codului în Monitorul Oficial al României.

Dispoziții principale

Noul Cod de procedură civilă prevede în mod expres că procesele și executările silite începute sub vechea lege de procedură rămân supuse acelei legi.

Noul Cod de procedură civilă aduce modificări importante cu privire la instituțiile procedurale reglementate de actualul cod și, totodată, introduce mai multe instituții noi menite să asigure garanții procesuale sporite părților în litigiu, eficiență și celeritate actului de justiție. Legea asigură o reglementare mai clară și unitară a principiilor fundamentale ale procesului civil, inclusiv transpunerea în domeniul procesual civil a unor principii cu consacrare constituțională.

Noul cod diferă substanțial față de reglementarea actuală, ceea ce face imposibilă o prezentare aici a noilor reglementări. Ne vom limita, așadar, la expunerea instituțiilor noi și a modificărilor importante față de actuala reglementare.

- Noi instituții de drept procesual civil:
 - Introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane în cazurile prevăzute de lege și în procedurile necontencioase;
 - Cererea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept (de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție);
 - Mijloace de probă noi (înscrisuri pe suport informatic, mijloace materiale de probă precum fotografiile, filmele, fotocopiile, discurile etc.);
 - Recursul incident și recursul provocat (similar reglementării existente deja în materia apelului).

- Modificări importante:
 - Unele modificări cu privire la competența materială a instanțelor (unificarea competenței în materie civilă și comercială, unificarea competenței soluționării cererilor neevaluabile în bani etc.);
 - Modificări cu privire la competență și procedura de soluționare a cererilor de strămutare (strămutarea pentru motiv de bănuială legitimă este de competența instanței ierarhic superioare, strămutarea pentru motiv de siguranță publică se judecă de Înalta Curte de Casație și Justiție);
 - Incompatibilitatea judecătorului care a soluționat cauza în primă instanță, apel sau recurs (ori a pronunțat o hotărâre interlocutorie) de a soluționa aceeași cauză în revizuire, contestație în anulare ori după trimiterea spre rejudecare;
 - Regula judecării procesului în fața primei instanțe în cameră de consiliu;
 - Termenele de apel și de recurs au fost extinse la 30 de zile;
 - Recursul este, în regulă generală, de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu excepția cazurilor în care legea prevede competența instanței superioare;
 - În materia arbitrajului, eliminarea condiției ca litigiul să poarte asupra unor drepturi patrimoniale;
 - În materia executării silite, posibilitatea unor categorii de creditori expres reglementate de lege de a interveni în procedura de executare silită declanșată de un alt creditor.
- Modificări menite să asigure celeritate procesului civil:
 - Accelerarea procedurii de citare (posibilitatea comunicării citațiilor de către părți; citarea prin fax, poștă electronică sau alte mijloace de comunicare etc.);
 - Instituirea prezumției potrivit căreia partea legal citată are termenul în cunoștință;
 - Termene stricte (dublate de sancțiuni) cu privire la depunerea actelor procedurale;
 - Posibilitatea fixării termenelor de judecată de la o zi la alta;

- Posibilitatea renunțării la calea de atac a apelului și atacarea direct cu recurs a unei hotărâri susceptibile de apel;
- Trimiterea cauzei spre rejudecare se poate face o singură dată;
- crearea instituției contestației privind tergiversarea procesului;
- Reglementarea unei proceduri speciale simplificate în cazul cererilor care au o valoare de sub 10.000 lei.
- Unificarea unor reglementări existente anterior în mai multe acte normative, dintre care cele mai importante sunt:
 - Reglementările privind mijloacele de probă;
 - Normele de procedură în materie de drept internațional privat.

Autor

ionut.serban@tuca.ro

Protecția consumatorului

Denumirea actului normativ	Legea nr. 161/2010 pentru modificarea art. 84 din Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului și a Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori („Legea”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497/19.07.2010
Intrare în vigoare	22 iulie 2010
Legături cu alte acte normative	Modifică articole din Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului („ Codul Consumului ”) și respectiv Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori („ Legea Clauzelor Abuzive ”).
Dispoziții principale	<p>Legea completează Art. 84 din Codul Consumului, în sensul precizării prevederilor acestuia (dreptul consumatorului la denunțarea contractelor încheiate cu comercianți este completat cu dreptul său la rezilierea acestora, iar interzicerea anulării contractuale a acestor drepturi este completată cu interzicerea restrângerii lor). De asemenea, se prevede și că drepturile părților referitoare la o justă despăgubire nu vor fi afectate în cazul denunțării unilaterale.</p> <p>În ceea ce privește modificările aduse Legii Clauzelor Abuzive, Legea completează lista exemplelor de clauze abuzive, în sensul celor menționate mai sus, cu acele tipuri de clauze care restrâng sau anulează dreptul consumatorului de a denunța sau de a rezilia unilateral contractul, în cazurile în care:</p> <ul style="list-style-type: none">• Comerciantul a modificat unilateral orice clauze care îi dau dreptul

comerciantului să modifice unilateral, fără acordul consumatorului, clauzele privind caracteristicile produselor și serviciilor care urmează să fie furnizate sau termenul de livrare a unui produs ori termenul de executare a unui serviciu;

- Comerciantul nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale; sau
- Comerciantul a impus consumatorului, prin contract, clauze referitoare la plata unei sume fixe în cazul denunțării unilaterale.

Autor

patricia.enache@tuca.ro

Drept procesual penal

Denumirea actului normativ

Legea nr. 135/2010 privind Codul de Procedură Penală („**Noul Cod de procedură penală**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486/15.07.2010

Intrare în vigoare

Noul Cod de procedură penală va intra în vigoare la data care va fi stabilită prin legea de punere în aplicare a acestuia.

În termen de 12 luni de la data publicării Noului Cod de procedură penală în Monitorul Oficial, Guvernul va supune Parlamentului spre adoptare proiectul de lege pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală

Legături cu alte acte normative

Hotărârea nr. 829/2007 pentru aprobarea tezelor prealabile ale proiectului Codului de procedură penală, (“**Hotărârea nr. 829/2007**”).

Dispoziții principale

Reglementările Noului Cod de procedură penală au ca obiectiv: reducerea duratei proceselor; simplificarea procedurilor judiciare penale, prin introducerea de noi instituții; armonizarea conceptuală cu prevederile noului Cod Penal; reglementarea adecvată a obligațiilor internaționale asumate de țara noastră privind actele normative din domeniul dreptului procesual penal; stabilirea unui echilibru corespunzător între cerințele pentru o procedură penală eficientă; protejarea drepturilor procedurale elementare, dar și a celor fundamentale ale omului pentru participării la procesul penal; respectarea unitară a principiilor care privesc desfășurarea echitabilă a procesului penal; crearea unei jurisprudențe unitare la nivel național, în acord cu standardele și exigențele impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Principiul separării funcțiilor judiciare în procesul penal este unul din principiile introduse prin noua reglementare. Conform acestui principiu, în procesul penal se exercită patru funcții judiciare:

- De urmărire penală (prin organele de cercetare penală și procuror);
- De dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale, în faza de urmărire penală (prin judecătorul de drepturi și libertăți);
- De verificare a legalității trimiterii sau a netrimiterii în judecată (prin procedura de cameră preliminară);
- De judecată (de către instanțele de judecată).

În ceea ce privește, simplificarea procedurilor judiciare penale, Noul Cod de procedură penală introduce noi instituții, cum ar fi: acordul de recunoaștere a vinovăției, compatibilizarea mijloacelor de probă sau a procedurilor probatorii actuale cu standardele europene în materie, reducerea gradelor de jurisdicție, reglementarea recursului în casație, drept cale extraordinară de atac.

În ceea ce privește acțiunea civilă, noile reglementări impun soluționarea acesteia în cadrul procesului penal, dacă prin aceasta nu se depășește durata rezonabilă a procesului penal, și limitează obligativitatea exercitării acesteia din oficiu.

De asemenea, Noul Cod de procedură penală reglementează posibilitatea ca, în cursul procesului penal, cu privire la pretențiile civile, inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente să încheie tranzacție sau acord de mediere.

Noul Cod de procedură penală introduce instituția judecătorului de drepturi și libertăți care are competență în ceea ce privește soluționarea măsurilor preventive, a măsurilor asigurătorii, a măsurilor de siguranță cu caracter provizoriu, a actelor procurorului (în anumite cazuri), încuviințarea perchezițiilor, a folosirii tehnicilor speciale de supraveghere sau cercetare ori a altor probatorii potrivit legii, administrarea anticipată a probelor.

Se introduce instituția judecătorului de cameră preliminară, care are atribuții în sensul verificării legalității trimiterii în judecată dispuse de procuror, al verificării legalității administrării probelor și a efectelor actelor procesuale de către organele de urmărire penală, al soluționării plângerilor împotriva soluțiilor de urmărire sau de netrimiteră în judecată, al soluționării altor situații expres prevăzute de lege.

În noua reglementare, măsurile preventive sunt: reținerea, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune, arestul la domiciliu și arestarea preventivă.

Ca noutate absolută pentru legislația procesual penală românească, se propune reglementarea unei noi măsuri preventive, respectiv arestul la domiciliu.

Modificări apar și în ceea ce privește procedura plângerii prealabile. Astfel, formularea unei atare plângeri poate fi făcută în termen de 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei.

În noua reglementare, nu mai există instituția învinutului (persoana împotriva căreia s-a dispus începerea urmăririi penale), aceasta a fost înlocuită de instituția suspectului.

Suspectul este persoana cu privire la care, din datele și probele existente în cauză, rezultă presupunerea rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, având toate drepturile prevăzute de lege pentru inculpat.

Noua reglementare renunță la enumerarea limitativă a mijloacelor de probă, prevăzând că pot fi folosite în cadrul procesului penal orice mijloace de probă care nu sunt interzise de lege.

Cu privire la căile de atac, în Noul Cod de procedură penală, nu mai este reglementată instituția recursului. Este introdusă în schimb, la căile extraordinare de atac, instituția recursului în casație. Recursul în casație urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție judecarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile.

Revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului este o nouă cale de atac extraordinară introdusă prin noua reglementare.

Astfel, hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale, pot fi supuse revizuirii, dacă vreuna dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

Caracterul de noutate în dreptul procesual penal o are și instituția sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept. Instanța de judecată, în cursul judecății, dacă constată că o problemă de drept de care depinde soluționarea cauzei respective a fost interpretată în mod diferit în practica judiciară, poate solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prealabilă prin care să dezlege problema de drept cu care a fost sesizată. Dezlegarea dată problemelor de drept este obligatorie atât pentru instanța care soluționează cauza în care s-a ridicat problema de drept, cât și pentru celelalte instanțe.

În ceea ce privește procedurile speciale, Noul Cod de procedură penală introduce procedura acordului de recunoaștere a vinovăției (poate fi aplicabilă doar în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani).

Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi încheiat între inculpat și procuror, în cursul urmăririi penale, după punerea în mișcare a acțiunii penale.

Ca efect al încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, inculpatul va beneficia de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul amenzii.

Referitor la persoanele juridice, Noul Cod de procedură penală introduce procedura privind tragerea la răspundere penală a persoanei juridice. Conform noii reglementări, obiectul acțiunii penale este tragerea la răspundere penală a persoanelor juridice care au săvârșit infracțiuni.

Autor

mihai.ene@tuca.ro

Dreptul muncii și securității sociale

1. Adoptarea unor măsuri privind restabilirea echilibrului bugetar

Denumirea actului normativ

Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar („**Legea nr. 118/2010**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441/30.06.2010

Intrare în vigoare

3 iulie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Dispoziții principale

Prin Legea nr. 118/2010 au fost aduse o serie de măsuri în domeniul bugetar, prin diminuarea drepturilor de natură salarială, precum și a altor drepturi de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice. Astfel, a fost redus cu 25% cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare, inclusiv sporuri și alte drepturi salariale ale personalului încadrat în sectorul bugetar, fără ca nivelul salariului de bază minim brut pe țară să scadă sub 600 lei.

De asemenea, au fost diminuate, printre altele, cu un procent de 25% și următoarele drepturi:

- Drepturile salariale ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate și, respectiv, ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;
- Drepturile privind compensația lunară pentru chiria personalului încadrat în sectorul bugetar;
- Drepturile/cheltuielile cu asistența medicală, medicamente și proteze aferente personalului încadrat în sectorul bugetar;
- Drepturile privind salarizarea personalului clerical și neclerical;
- Drepturile privind indemnizațiile acordate membrilor Academiei Române, membrilor Academiei Oamenilor de Știință din România, membrilor Academiei de Științe Medicale din România și membrilor Academiei de Științe Tehnice din România.

Măsurile privind reducerea drepturilor salariale cu 25% se aplică și personalului din cadrul Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Pe lângă reducerea drepturilor de natură salariale au fost reduse cu un procent de 15% și o serie de alte drepturi precum:

- Drepturile privind indemnizația de șomaj;
- Drepturile privind indemnizația pentru creșterea copilului;
- Ajutorul lunar acordat soțului supraviețuitor;
- Sprijinul material acordat urmașilor membrilor Academiei Române și urmașilor membrilor Academiei Oamenilor de Știință din România.

Totodată, prin noua lege au fost suspendate efectele dispozițiilor legale privind înscrierea la pensie anticipată și pensie anticipată parțială.

Majoritatea măsurilor prevăzute mai sus, introduse prin Legea nr. 118/2010, sunt aplicabile până la data de 31 decembrie 2010.

2. Reglementări noi în domeniul pensiilor

Denumirea actului normativ

Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor („**Legea nr. 119/2010**”)

Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441/30.06.2010
Intrare în vigoare	3 iulie 2010
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale („ Legea nr. 19/2000 ”)
Dispoziții principale	<p>Prin Legea nr. 119/2010 au fost aduse o serie de modificări dispozițiilor legale privind pensiile speciale. Astfel, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000:</p> <ul style="list-style-type: none">• Pensiile militare de stat;• Pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;• Pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;• Pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;• Pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;• Pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;• Pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă;• Pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi. <p>Nivelul pensiilor speciale care fac obiectul Legii nr. 119/2010 se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual al cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000. Se prevede ca aprobarea procedurii de încadrare în grade de invaliditate, în vederea înscrierii la pensia de invaliditate să se facă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, prin Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă va organiza verificarea încadrării în grad de invaliditate a pensionarilor de invaliditate aflați în evidență la acea dată. În cazul în care se dovedește că beneficiarul pensiei de invaliditate a obținut dreptul la pensie prin săvârșirea unei infracțiuni va putea fi obligat să restituie integral sumele astfel încasate.</p>

Autor

mariana.magherusan@tuca.ro

Energie

Denumirea actului normativ	Legea nr. 139/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie („ Legea nr. 139/2010 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474/09.07.2010
Intrare în vigoare	12 iulie 2010
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie („ Legea nr. 220/2008 ”).
Legături cu acte normative comunitare	Transpune parțial Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE.
Dispoziții principale	<p>Legea nr. 139/2010 are drept scop armonizarea cadrului legislativ național cu noile cerințe ale dreptului comunitar în materia energiei din surse regenerabile și aduce totodată anumite clarificări, modificări sau detalii suplimentare în legătură cu sistemul de promovare a producerii energiei din surse regenerabile, respectiv sistemul cotelor obligatorii combinat cu tranzacționarea certificatelor verzi („Sistemul de Promovare”).</p> <p>Principalele modificări pe care Legea nr. 139/2010 le aduce Legii 220/2008 sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">• Pot beneficia de Sistemul de Promovare și producătorii de energie care utilizează biolichidele, însă se exclude de la aplicarea sistemului, în plus față de energia electrică produsă din surse industriale și/sau municipale provenite din import, indiferent de puterea instalată a centralei electrice, și energia electrică (i) produsă în centrale cu acumulare prin pompaj din apă pompată anterior în bazinul superior (ii) produsă în centrale electrice multicomcombustibil care utilizează surse regenerabile și convenționale în care conținutul energetic al combustibilului convențional reprezintă mai mult de 75% din conținutul energetic total utilizat și (iii) aferentă consumului propriu tehnologic al centralei. Vor beneficia de sistemul de promovare prin certificate verzi inclusiv sistemele electroenergetice izolate (i.e. sistemele locale de producere, distribuție și furnizare a energiei electrice care nu sunt interconectate cu sistemul electroenergetic național);

- În cazul energiei electrice produse din surse regenerabile în co-generare de înaltă eficiență, calificată conform reglementărilor în vigoare, producătorii au dreptul să opteze fie pentru schema de promovare pentru co-generare, fie pentru Sistemul de Promovare;
- Pot beneficia de Sistemul de Promovare producătorii calificați în acest sens de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei („ANRE”) dacă punerile în funcțiune, respectiv re tehnologizările de grupuri/centrale se fac până la sfârșitul anului 2016 (spre deosebire de Legea nr. 220/2008 care stabilea ca termen limită sfârșitul anului 2014);
- Calificarea în vederea aplicării Sistemului de Promovare se poate face etapizat, pe măsura punerii în funcțiune a fiecărui grup electric individual din cadrul unei capacități energetice conținând mai multe astfel de grupuri electrice, caz în care perioada de aplicare a Sistemului de Promovare se va aplica diferențiat, în funcție de momentul calificării;
- Grupurile/centralele care au mai fost utilizate pentru producerea energiei electrice pe teritoriul altor state pot beneficia de Sistemul de Promovare pentru o perioadă de 7 ani dacă sunt utilizate în sisteme electroenergetice izolate sau au fost puse în funcțiune înainte de data intrării în vigoare a legii, dar nu sunt mai vechi de 10 ani și sunt conforme cu normele de protecție a mediului;
- Cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile care beneficiază de Sistemul de Promovare (i.e. ponderea energiei produse din surse regenerabile în consumul final brut de energie electrică, pentru care se aplică sistemul de cote obligatorii, cu excepția energiei electrice produse în centrale hidroelectrice cu puteri instalate mai mari de 10MW) sunt următoarele: 2010-8,3%; 2011-10%; 2012-12%; 2013-14%; 2014-15%; 2015-16%; 2016-17%; 2017-18%; 2018-19%; 2019-19,5%; 2020-20%, pentru perioada 2020-2030 urmând a se stabili de ministerul de resort, fără însă a fi mai mici decât cota stabilită pentru anul 2020, iar cotele anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi vor fi stabilite de ANRE pe baza unei metodologii proprii;
- Nivelul obiectivului național privind ponderea energiei produse din surse regenerabile în consumul final brut de energie al anului 2020 este de 24%, iar nivelul privind ponderea energiei din surse

regenerabile utilizată în toate formele de transporturi în anul 2020 este de cel puțin 10% din consumul național final de energie în transporturi;

- Legea nr. 139/2010 modifica numărul de certificate verzi de care beneficiază producătorii astfel cum este prezentat în tabelul de mai jos și prevede expres că certificatele verzi se vor acorda inclusiv pentru energia produsă în perioada de probă a funcționării grupurilor/centralelor electrice;

Sursa de energie	Nr. de certificate verzi acordate în urma modificării Legii nr. 220/2008
Eoliană	2 certificate verzi pentru fiecare 1MWh produs și livrat până în anul 2017 și 1 certificat verde pentru fiecare 1MWh produs și livrat începând cu anul 2018
Hidroelectrică, produsă în centrale noi cu o putere instalată de cel mult 10 MW	3 certificate verzi pentru fiecare 1 MWh produs și livrat
Hidroelectrică, produsă în centrale re tehnologizate cu o putere instalată de cel mult 10 MW	2 certificate verzi pentru fiecare 1 MWh produs și livrat
Hidroelectrică, produsă în centrale cu o putere instalată de cel mult 10 MW care nu se încadrează în niciuna din categoriile menționate mai sus	1 certificat verde pentru fiecare 2 MWh
Solară	6 certificate verzi pentru fiecare 1MWh produs și livrat
Geotermală, biomasă, biolichide,	3 certificate verzi pentru fiecare 1MWh produs și livrat. Suplimentar, se acordă

biogaz, gaz rezultat din procesarea deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate	încă un certificat verde pentru fiecare 1MWh produs și livrat, dacă energia electrică este produsă în co-generare de înaltă eficiență.
--	--

- Până la atingerea țintelor naționale, certificatele verzi pot fi tranzacționate numai pe piața internă de certificate verzi;
- Valoarea de tranzacționare cuprinsă între 27 Euro și 55 Euro/certificat este valabilă până în anul 2025 și începând cu anul 2011, se indexează anual de ANRE conform indicelui mediu de inflație înregistrat în luna decembrie a anului precedent, calculat la nivelul UE 27 și comunicat oficial de către EUROSTAT;
- Contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate pe care are obligația să o plătească furnizorul care nu realizează cota obligatorie anuală s-a mărit de la 70 la 110 Euro și se indexează la fel ca și valoarea de tranzacționare a certificatelor verzi, iar sumele astfel colectate de operatorul de transport și sistem se fac venit la Fondul pentru Mediu în vederea finanțării producerii de energie din surse regenerabile de către persoanele fizice care investesc în capacități energetice cu putere instalată de până la 100 kW;
- Se instituie obligația furnizorilor implicați ca, la solicitarea producătorilor și consumatorilor deținători de centrale electrice (i) care utilizează surse regenerabile de energie (ii) au puteri instalate de cel mult 1 MW și (iii) sunt situate în zona delimitată de licență a furnizorilor implicați, să achiziționeze energia electrică la prețuri reglementate în baza unor contracte încheiate pe o perioadă de cel puțin un an;
- Persoanele fizice ce dețin unități de producere a energiei electrice din surse regenerabile cu putere instalată sub 1MW pe loc de consum și autoritățile publice care dețin capacități de producere a energiei electrice din surse regenerabile realizate total sau parțial din fonduri structurale pot beneficia din partea furnizorilor cu care au contract de furnizare a energiei electrice, la cerere, de serviciul de regularizare

financiară și/sau cantitativă între energia livrată și energia consumată din rețea conform unei metodologii ce va fi elaborată de ANRE;

- Operatorul de transport și sistem și/sau operatorii de distribuție vor asigura transportul, respectiv distribuția și dispecerizarea cu prioritate a energiei electrice produse din surse regenerabile pentru toți producătorii, cu posibilitatea modificării notificărilor în cursul zilei de operare conform unei metodologii ce va fi stabilită de ANRE astfel încât limitarea sau întreruperea producției să fie aplicată numai în cazuri excepționale pentru a asigura stabilitatea și securitatea sistemului electroenergetic național;
- Funcția garanțiilor de origine este expres limitată la scopul dovedirii consumatorilor finali a ponderii sau cantității de energie din surse regenerabile în cadrul mixului de energie al unui furnizor, urmând ca ANRE să elaboreze un regulament de emiterie și urmărire a garanțiilor de origine;
- În ce privește accesul la rețeaua electrică, racordarea producătorilor de energie din surse regenerabile se va face cu prioritate, în conformitate cu reglementările relevante în vigoare și se instituie obligația operatorilor de rețea de a pune la dispoziția acestora în vederea conectării la sistem informațiile necesare complete, inclusiv: (i) o estimare cuprinzătoare și detaliată a costurilor legate de racordare (ii) un termen rezonabil și precis pentru primirea și analizarea cererii de racordare la rețeaua electrică și (iii) un calendar orientativ rezonabil pentru orice racordare propusă la rețeaua electrică;
- În vederea realizării obiectivului național privind energia din surse regenerabile de energie, se reglementează posibilitatea României de a intra în acorduri comune cu statele membre ale Uniunii Europene, pe unul sau mai mulți ani, în vederea (i) convenirii asupra unor transferuri de cantități de energie electrică din surse regenerabile cu un alt stat membru (ii) realizării unor proiecte comune referitoare la producerea de energie din surse regenerabile și (iii) armonizării schemelor naționale de promovare. De asemenea, România poate încheia acorduri și cu state terțe pentru a coopera la realizarea unor proiecte referitoare la producerea de energie electrică din surse regenerabile;

- Cadrul de reglementare necesar cooperării cu alte state membre în care pot fi implicați și operatori privați în cadrul tuturor tipurilor de proiecte comune referitoare la producerea de energie electrică, de încălzire sau de răcire din surse regenerabile de energie se va aproba ulterior prin hotărâre de Guvern;
- O nouă lege legislativă o constituie și modalitatea de notificare a Comisiei Europene a cantității de energie electrică sau de încălzire ori răcire din surse regenerabile luată în considerare la obiectivul național global al unui alt stat membru în cadrul realizării unor proiecte comune, precum și condițiile în care energia electrică produsă din surse regenerabile într-un stat terț este luată în considerare în ceea ce privește obiectivele naționale globale;
- Legislația secundară ce urmează a fi elaborată în urma modificărilor aduse Legii nr. 220/2008 cuprinde inter alia cadrul de reglementare privind (i) promovarea utilizării biocarburanților și biolichidelor, precum și modul în care utilizarea acestora este considerată la îndeplinirea obiectivelor stabilite (ii) preluarea certificatelor verzi în exces (iii) transferurile statistice de energie electrică din surse regenerabile (iv) modul de luare în considerare la stabilirea obiectivului național a rezultatelor acordurilor comune încheiate cu alte state.

Autor

nisa.jecu@tuca.ro

Drept fiscal

1. Reglementarea unor măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență nr.54/2010 („O.U.G. nr. 54/2010”) privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421/23.06.2010
Intrare în vigoare	23 iunie 2010 (excepție făcând creșterea nivelului accizelor la țigarete, băuturi și produse intermediare care intră în vigoare la 1 iulie 2010)
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („Codul fiscal”);• Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2002 („O.U.G nr. 104/2002”) privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free;• Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României („Codul Vamal”);

- Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („Codul de procedură fiscală”);
- Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale („Legea nr. 31/1990”);
- Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale („Legea nr. 241/2005”);
- Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism („Legea nr. 508/2004”);
- Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate („Legea nr. 39/2003”);
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice („O.U.G. nr. 195/2002”);
- Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar („Legea nr. 290/2004”).

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 54/2010 vizează necesitatea combaterii în regim de maximă urgență a fraudei fiscale în domeniul TVA; asigurarea unei mai bune monitorizări a operatorilor economici care desfășoară operațiuni cu produse accizabile, în vederea accelerării încasării accizelor la bugetul de stat și a diminuării evaziunii fiscale în domeniu.

Modificări aduse Codului Fiscal:

- Începând cu data de 1 august 2010 în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se introduce registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care efectuează operațiuni intracomunitare. La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent și înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare. Persoanele deja înregistrate, dacă doresc să efectueze o activitate intracomunitară, trebuie să solicite înscrierea în Registru înainte de efectuarea respectivelor operațiuni;
- În cadrul operațiunilor pentru care se aplică taxarea inversă, alături de livrarea de deșeuri și materii prime secundare și livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, se adaugă livrarea de bunuri din următoarele categorii: cereale, plante tehnice, legume, fructe, carne, zahăr, făină, pâine și produse de panificație, astfel cum sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

- În cadrul condițiilor de acordare a autorizației de antrepozit fiscal, este adăugată o nouă condiție: persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat. Perioada de valabilitate a autorizației este limitată la 3 ani în cazul contribuabililor mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare și de un an în celelalte cazuri. De asemenea, sunt instituite limitări cu privire la numărul maxim de antrepozite fiscale autorizate, care pot fi deținute de o entitate;
- O altă modificare importantă, mai ales din perspectiva tranzacțiilor de pe piața de fuziuni și achiziții, vizează obligativitatea informării autorităților fiscale cu privire la cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor sau a părților sociale ale antrepozitarilor autorizați ori ale unui antrepozitar a cărui autorizație a fost anulată sau revocată cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea acestei operațiuni, în vederea efectuării inspecției fiscale, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital.

Modificări aduse O.U.G. nr. 104/2002:

- Autorizațiile de funcționare emise pentru magazinele duty-free / duty-free diplomatice își încetează valabilitatea în termen de 5 ani de la data eliberării, fără posibilitatea continuării activității de comercializare de mărfuri în regim duty-free prin emiterea de noi autorizații;
- După data intrării în vigoare a acestui act normativ, Ministerul Finanțelor Publice nu mai eliberează autorizații de funcționare a magazinelor duty-free / duty-free diplomatice;
- Produsele se comercializează în limita cantităților destinate uzului personal, la prețuri care nu includ taxa vamală, taxa pe valoarea adăugată și acciza aferentă;
- Se condiționează introducerea mărfurilor în vederea comercializării în magazinele duty-free/duty-free diplomatice de plata accizei, taxei pe valoarea adăugată și taxelor vamale, după caz, aceste taxe urmând a fi restituite. Procedura și condițiile de restituire a taxei vamale, a taxei pe valoarea adăugată și a accizei aferente produselor comercializate

prin magazinele duty-free/duty-free diplomatice, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

- Prețurile mărfurilor destinate comercializării în regim duty-free vor fi exprimate în euro și vor fi afișate la vedere. Aparatele de marcat electronice fiscale din dotarea magazinelor duty-free și duty-free diplomatice vor fi conectate on-line la un server din cadrul biroului/punctului vamal în a cărui rază de competență se află magazinul duty-free.

Modificări aduse Codului Vamal al României:

- Regimul infrafracțiunilor s-a înăsprițit, adăugându-se la infrafracțiunea de contrabandă și următoarele 2 situații: introducerea în sau scoaterea din țară, de două ori în decursul unui an, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrase este mai mică de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mică de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri și înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal. Sunt asimilate infrafracțiunii de contrabandă colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia;
- În ceea ce privește contravențiile, organele competente au obligația de a crea o bază de date comună pentru implementarea contravențiilor la regimul vamal, în administrarea MAI.

Modificări aduse Codului de Procedură Fiscală:

- Extinderea sferei persoanelor care răspund solidar cu debitorul: asociații din asocierile fără personalitate juridică, inclusiv membrii întreprinderilor familiale, pentru obligațiile fiscale datorate de acestea, alături de reprezentanții legali care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea și/sau neachitarea obligațiilor fiscale la scadență; terții popriți în limita sumelor sustrase indisponibilizării;
- În cadrul obligațiilor băncilor de a furniza informații, se instituie o nouă obligație de a comunica, la solicitarea organelor fiscale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, toate rulajele și/sau

soldurile conturilor deschise la acestea, datele de identificare ale persoanelor care dețin dreptul de semnătură, precum și dacă debitorul are sau nu închiriate casete de valori.

Modificări aduse Legii nr. 31/1990:

- În ceea ce privește autentificarea actului constitutiv, notarul public va refuza autentificarea sau, după caz, persoana care dă dată certă va refuza operațiunile solicitate, dacă din documentația prezentată rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile privind disponibilitatea și rezervarea firmei și declarația pe propria răspundere privind deținerea calității de asociat unic într-o singură societate cu răspundere limitată;
- La înmatricularea societății comerciale și la schimbarea sediului social se va prezenta la sediul oficiului registrului comerțului:
 - Documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social înregistrat la organul fiscal din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în a cărei circumscripție se situează imobilul cu destinație de sediu social;
 - Un certificat emis de organul fiscal care certifică faptul că pentru imobilul cu destinație de sediu social nu a fost înregistrat un alt document ce atestă cedarea dreptului de folosință asupra aceluiași imobil, cu titlu oneros sau gratuit, ori existența altor contracte prin care s-a cedat dreptul de folosință asupra aceluiași imobil, după caz;
 - în cazul în care din certificatul emis de organul fiscal rezultă că sunt deja înregistrate la organul fiscal alte documente care atestă cedarea dreptului de folosință asupra aceluiași imobil cu destinație de sediu social, o declarație pe propria răspundere în formă autentică privind respectarea condițiilor referitoare la sediul social și la numărul de societăți ce pot funcționa la același sediu social;
- La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți numai dacă imobilul, prin structura lui și suprafața sa utilă, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite sau în spații distinct partajate.
- În ceea ce privește transmiterea părților sociale în cazul societăților cu răspundere limitată, se prevăd următoarele noi condiții:
 - Hotărârea adoptată cu trei pătrimi din capitalul social a adunării asociaților referitoare la transmiterea către persoane fizice din afara

societății a părților sociale se depune în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului, spre a fi menționată în registru și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;

- Oficiul registrului comerțului va transmite de îndată hotărârea, pe cale electronică, Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București;
- Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârea asociaților privitoare la transmiterea părților sociale pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, precum și, dacă este cazul, atragerea răspunderii civile a asociatului care intenționează să își cedeze părțile sociale;
- Transmiterea părților sociale va opera, în lipsa unei opoziții, la data expirării termenului de opoziție de 30 de zile, iar dacă a fost formulată o opoziție, la data comunicării hotărârii de respingere a acesteia;
- Transmiterea părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și în registrul de asociați al societății și are efect față de terți numai din momentul înscrierii ei. Actul de transmitere a părților sociale și actul constitutiv actualizat cu datele de identificare a noilor asociați vor fi depuse la oficiul registrului comerțului, fiind supuse înregistrării în registrul comerțului potrivit dispozițiilor de drept comun.

Modificări aduse Legii nr. 241/2005:

- În cadrul organelor competente în această materie au fost adăugate și organele de cercetare penală ale poliției judiciare, alături de care au atribuții de efectuare a verificărilor financiare, fiscale sau vamale, potrivit legii;
- În cazul infracțiunii de refuz nejustificat al unei persoane de a prezenta organelor competente documentele legale și bunurile din patrimoniu, în scopul împiedicării verificărilor financiare, fiscale sau vamale, nu mai este necesară somarea de 3 ori a persoanei pentru a aplica pedeapsa prevăzută pentru infracțiune;
- S-a incriminat și deținerea fără drept, a timbrelor, banderolelor sau

formularelor tipizate, utilizate în domeniul fiscal, cu regim special, alături de punerea lor în circulație;

- Ca o măsură suplimentară, Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate se modifică încorporând și competența de a constata și infracțiunile de contrabandă prevăzute în Codul vamal al României, indiferent de valoarea prejudiciului, dacă sunt săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infracțiuni.

Tot în contextul ameliorării cadrului legislativ care reglementează lupta împotriva evaziunii fiscale au fost aduse modificări O.U.G. nr. 195/2002. Noile amendamente dau dreptul lucrătorilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală să oprească în trafic autovehiculele în vederea exercitării atribuțiilor de control.

Guvernul României a adoptat Hotărârea nr. 768/2010 prin care aprobă modificările la normele metodologice ale Codului fiscal, în mare parte, ca urmare a adoptării modificărilor cuprinse în prezentul act normativ.

Autor

ciprian.timofte@tuca.ro

2. Introducerea unor modificări reglementărilor fiscale și a altor măsuri financiar-fiscale

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale („O.U.G. nr. 58/2010”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431/28.06.2010

Intrare în vigoare

1 iulie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal („Codul fiscal”);
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță („O.U.G. nr. 8/2009”);
- Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă („Legea nr. 142/1998”).

Dispoziții principale

Prin O.U.G. nr. 58/2010 anumite dispoziții ale Codului Fiscal sunt modificate, după cum urmează:

- Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit (16 %). În plus, asupra acestor venituri se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale, asigurări sociale de sănătate și asigurări de șomaj;
- În ceea ce privește reglementarea activităților dependente, legiuitorul a introdus două modificări importante. În primul rând, a fost reformulată definiția legală, așa încât, de la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 58/2010, orice activitate care îndeplinește cel puțin unul din criteriile de mai jos este considerată a fi “dependentă”:
 - Beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, și respectă condițiile de muncă impuse de acesta (e.g. programul de lucru);
 - În prestarea activității, beneficiarul de venit folosește baza materială a plătitorului de venit (spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, etc.);
 - Beneficiarul de venit contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu și cu capitalul propriu;
 - Plătitorul de venit suportă în interesul desfășurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, etc.;
 - Plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit;
 - Orice alte elemente care reflectă natura dependentă a activității.

În al doilea rând, în cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă (după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 58/2010), impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalculat și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul și beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază.

- Conform prevederilor O.U.G. nr. 58/2010, impozitul plătit într-un stat străin se va deduce în următoarele condiții:
 - Dacă se aplică o convenție de evitare a dublei impuneri încheiată între

România și statul străin;

- Persoana juridică prezintă documentația relevantă demonstrând plata impozitului în statul străin.
- Capitolul IV privind impozitul pe dividende se modifică în sensul în care asupra dividendului brut distribuit/plătit unei persoane juridice române se va aplica o cotă de 16%. Aceeași cotă se aplică și asupra sumelor plătite/distribuite fondurilor deschise de investiții. Totuși, această regulă nu este valabilă în următoarele cazuri:
 - Dividendelor plătite unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține, la data plății dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora inclusiv;
 - Fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;
 - Organelor administrației publice care exercită, prin lege, drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului la acele persoane juridice române.
- Au fost amendate și dispozițiile privind determinarea venitului net din drepturile de proprietate intelectuală, care se stabilește prin scăderea din venitul brut a unei cheltuieli deductibile egală cu 20% din venitul brut. Modificarea este valabilă și pentru veniturile provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, în sensul că venitul net va fi calculat prin deducerea unei cheltuieli egală cu 25% din venitul brut;
- Potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 58/2010 tichetele de creșă, tichetele de vacanță, tichetele de masă și plățile compensatorii/ajutoarele acordate personalului militar vor fi considerate ca fiind venituri din salarii și vor fi impozitate;
- Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum și cele la depozitele clienților, constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic;
- Câștigul net determinat la sfârșitul fiecărui trimestru din transferul

titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 16%, obligația calculării și virării impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială în contul impozitului pe câștigul net anual impozabil;

- Similar, cota de impunere a câștigului din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen se ridică la 16%;
- Veniturile din jocurile de noroc se impun, prin reținere la sursă, cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net. Venitul net se calculează la nivelul câștigurilor realizate într-o zi de la același organizator/plătitor;
- Cota standard (n.n. – valoarea standard a taxei pe valoare adăugată) ce se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse se majorează de la 19% la 24%.

Guvernul României a adoptat Hotărârea nr. 791/2010 privind aprobarea normelor metodologice aferente modificărilor legislative dispuse prin prezentul act normativ.

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

3. Modificarea reglementărilor privind impozitul pe clădiri și pe mijloacele de transport

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal („O.U.G. nr. 59/2010”).

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442/30.06.2010

Intrare în vigoare

1 iulie 2010

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal

Dispoziții principale

Prevederile O.U.G. nr. 59/2010 vizează în mod special impozitul pe clădiri și impozitul pe mijlocul de transport. În acest sens, dispozițiile relevante sunt următoarele:

- Impozitul pe clădiri pentru persoanele fizice care dețin mai multe clădiri se majorează astfel: (i) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, (ii) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, respectiv (iii) cu 300% pentru a treia clădire și următoarele în afara celei/celor de la adresa de

domiciliu.

Această regulă nu este aplicabilă în cazul persoanelor fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

- Impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare expres prevăzută în O.U.G. nr. 59/2010.

De asemenea, se arată că pentru anul fiscal 2010, termenul de plată a diferențelor de impozit rezultate în urma aplicării prevederilor O.U.G. nr. 59/2010 este 31 decembrie 2010. Mai mult decât atât, persoanele fizice care achită integral până la data de 30 septembrie 2010 impozitele recalculate în urma aplicării prevederilor O.U.G. nr. 59/2010, pentru diferențele rezultate, beneficiază de bonificația stabilită prin hotărârile consiliilor locale adoptate pentru anul 2010.

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

Procedura insolvenței

Denumirea actului normativ

Legea nr.169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.85/2006 privind procedura insolvenței („**Legea nr. 169/2010**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505/21.07.2010

Intrare în vigoare

24 iulie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței („**Legea nr. 85/2006**”);
- Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc („**Legea nr. 381/2009**”).

Dispoziții principale

Modificările aduse de Legea nr.169/2010 au ca scop eficientizarea aplicării legislației insolvenței prin reducerea unor termene procedurale și reconsiderarea unor soluții de recuperare rapidă a creanțelor deținute de creditori.

Pentru a reduce volumul cererilor de deschidere a procedurii de insolvență, Legea nr. 169/2010 modifică valoarea minimă a creanței deținute de creditorul îndreptățit să solicite deschiderea procedurii de insolvență de la 30.000 lei la 45.000 lei. De asemenea, creanța trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă mai mult de 90 de zile (în loc de 30 de zile cât prevedea anterior Legea nr. 85/2006).

Legea nr. 169/2010 reduce o serie de termene procedurale, după cum urmează:

- Termenul de convocare pentru desemnarea administratorului special este de 10 zile de la deschiderea procedurii de insolvență;

- Termenul de motivare a hotărârilor judecătorești este de 10 zile de la pronunțare;
- Termenul de recurs împotriva hotărârilor judecătorești este de 7 zile, iar termenul de soluționare a fost redus la 10 zile;
- Termenul de confirmare a administratorului judiciar/lichidatorului de către judecătorul sindic este de 3 zile de la publicarea în Buletinul Procedurilor de Insolvență a hotărârii adunării creditorilor;
- Primul raport al administratorului judiciar trebuie depus în 20 de zile de la desemnarea sa, iar raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență va fi depus în 40 de zile;
- Contestația împotriva măsurilor administratorului judiciar trebuie formulată în 3 zile de la depunerea raportului de activitate, iar termenul de soluționare a contestației este de 5 zile;
- Termenul de declarare a creanțelor în vederea înregistrării în tabelul de creanțe este de 45 de zile, iar cel de verificare la 20 zile, respectiv 10 zile în procedura simplificată;
- Termenul de depunere a contestațiilor la tabelul preliminar de creanțe este de 5 zile de la publicarea acestuia în Buletinul Procedurilor de Insolvență;
- Termenul de definitivare a tabelului de creanțe este de 15 zile.

Legea nr. 169/2010 prevede că din componența comitetului creditorilor vor face parte și creditorii bugetari, dacă creanțele acestora se regăsesc între primele 20 de creanțe înregistrate împotriva debitorului, în ordinea valorii.

Referitor la cererea debitorului de deschidere a procedurii de insolvență, Legea nr. 169/2010 introduce elemente de noutate, prin care completează și prevederile Legii nr. 381/2009. Astfel, dacă la data expirării termenului imperativ de declarare a stării de insolvență (i.e. 30 de zile de la apariția stării de insolvență) debitorul este angrenat, cu bună-credință, în negocieri extrajudiciare cu creditorii, pentru restructurarea datoriilor sale, acesta are obligația de a adresa instanței o cerere pentru a fi supus dispozițiilor Legii nr. 85/2006, în termen de 5 zile de la eșuarea negocierilor. Același termen trebuie respectat și în ipoteza în care starea de insolvență a debitorului intervine în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri reglementate de Legea nr. 381/2009, chiar dacă există indicii serioase că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea

unui acord extrajudiciar.

Actele juridice încheiate în executarea unui acord extrajudiciar între debitor și creditor, în special cele privind transferuri de proprietate, constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, sau plăți anticipate ale datoriilor nu vor putea fi anulate, dacă au fost efectuate cu bună credință și nu au prejudiciat sau discriminat anumiți creditori. În mod similar, plata cu preferință a unora dintre creditori, efectuată cu bună credință și în scopul redresării debitorului, în același context al unui acord extrajudiciar cu creditorii, nu poate constitui o premisă a atragerii răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului.

În ceea ce privește planul de reorganizare al debitorului, Legea nr.169/2010 prevede posibilitatea menținerii în plan a termenelor de plată prevăzute în contractele de credit sau de leasing ale debitorului, chiar dacă acestea depășesc durata maximă de 3 ani pentru executarea planului de reorganizare. De asemenea, pentru celeritatea procedurii de aprobare a planului de reorganizare, a fost eliminată etapa admiterii în principiu de către judecătorul sindic.

Printre modalitățile de punere în aplicare a unui plan de reorganizare a fost introdusă și opțiunea de dare în plată a bunurilor debitorului către creditorii săi, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului, cu condiția prealabilă a acordului scris al creditorilor.

Legea nr. 169/2010 introduce și posibilitatea de modificare a planului de reorganizare oricând pe parcursul procedurii, cu respectarea condițiilor de aprobare prevăzute de Legea nr. 85/2006. Dacă inițiativa de modificare a planului aparține debitorului, este necesară aprobarea prealabilă a adunării generale a acționarilor/asociațiilor debitorului.

Conform noilor modificări, cererea de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere va face obiectul unui dosar separat de dosarul de fond. În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acestei acțiuni, administratorul judiciar/lichidatorul care nu intenționează să formuleze recurs împotriva acesteia va notifica creditorii asupra intenției sale. În cazul în care adunarea generală sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor decide că se impune introducerea recursului, administratorul judiciar trebuie să formuleze calea de atac.

Autor

anca.rusu@tuca.ro

Achiziții publice și concesiuni

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („O.U.G. nr. 76/2010”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453/02.07.2010
Intrare în vigoare	2 iulie 2010
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare („O.U.G. nr. 34/2006”)
Legături cu legislația comunitară	Regulamentul (CE) nr. 1177/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2004/17/CE, 2004/18/CE și 2009/81/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește pragurile de aplicare a acestora în cazul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții
Dispoziții principale	O.U.G. nr. 76/2010 a adus noi modificări legislației privind achizițiile publice, în special cu privire la soluționarea contestațiilor, pragurile valorice aplicabile în cazul atribuirii anumitor contracte de achiziții publice, garanția de participare, extinderea noțiunii de „conflict de interes”.

1. Soluționarea contestațiilor

Potrivit noilor dispoziții, în cazul în care în cadrul unei proceduri de achiziție publică au fost formulate atât contestație în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor („CNSC”), cât și acțiune la instanța judecătorească cu privire la același obiect, acesta din urmă va dispune din oficiu întrunirea cauzelor.

Spre deosebire de redactarea anterioară, conform căreia contractul de achiziție publică se putea încheia după soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației, datorită efectului suspensiv al plângerii împotriva deciziei CNSC sau a recursului împotriva hotărârii judecătorești de primă instanță, în urma modificărilor aduse prin O.U.G. nr. 76/2010, în cazul unei contestații autoritatea contractantă va putea încheia contractul de achiziție publică după pronunțarea unei decizii de către CNSC sau, după caz, a unei hotărâri în primă instanță, dar nu înainte de expirarea termenelor de așteptare., sub sancțiunea nulității absolute a contractului. Termenele de așteptare sunt acele termene de 11, respectiv 6 zile calculate de la data transmiterii comunicării privind rezultatul procedurii, după împlinirea cărora

pot fi încheiate contractele care intră în sfera de aplicare a O.U.G. nr. 34/2006. Termenele referite se majorează cu 5 zile în cazul în care autoritatea contractantă nu transmite comunicarea privind rezultatul aplicării procedurii și prin fax sau prin mijloace electronice.

O altă modificare importantă vizează introducerea unor prevederi conform cărora, în situația în care CNSC respinge contestația depusă, autoritatea contractantă va reține contestatorului un anumit procent din garanția de participare, în funcție de valoarea estimată a contractului.

În ceea ce privește dispozițiile privind competența exclusivă a Curții de Apel București de soluționare în primă instanță a litigiilor privind procedurile de atribuire a contractelor de servicii și/sau lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național, acestea au fost abrogate prin O.U.G. nr. 76/2010, astfel încât și contestațiile în legătură cu aceste proceduri urmează procedurile obișnuite, fie în fața CNSC, fie în fața instanțelor judecătorești.

2. Modificarea unor praguri valorice

Potrivit noilor dispoziții ale O.U.G. nr. 76/2010, procedura cererii de ofertă poate fi aplicată de către autoritatea contractantă numai în situația în care valoarea estimată, fără TVA, a contractului de achiziție publică este mai egală sau mai mică decât echivalentul în lei al următoarelor praguri, fiind mărite pragurile aferente contractelor de servicii și contractelor de lucrări:

- 100.000 EURO pentru contractul de furnizare;
- 125.000 EURO pentru contractul de servicii, în loc de 100.000 EURO, conform redactării anterioare;
- 1.000.000 EURO pentru contractul de lucrări, în loc de 750.000 EURO, conform redactării anterioare.

Pe de altă parte, au fost micșorate pragurile valorice care atrag aplicabilitatea legislației privind achizițiile publice, aferente contractelor de lucrări atribuite de către o entitate juridică care nu are calitate de autoritate contractantă, dar finanțate/subvenționate în mod direct, în proporție mai mare de 50%, de o autoritate contractantă, de la echivalentul în lei a 5.000.000 EURO la echivalentul în lei a 4.845.000 EURO, și respectiv, contractelor de servicii, de la echivalentul în lei a 200.000 EURO la echivalentul în lei a 193.000 EURO.

De asemenea, au fost modificate pragurile valorice aferente publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, respectiv anunțurilor de

atribuire pentru contractele de furnizare și de servicii atribuite de autorități contractante care desfășoară activități relevante și pentru contractele de lucrări, după cum urmează:

- 387.000 EURO pentru contractul de furnizare sau de servicii atribuit de o autoritate contractantă care desfășoară activități relevante, în loc de 400.000 EURO;
- 4.845.000 EURO pentru contractul de lucrări, în loc de 5.000.000 EURO.

3. Garanția de participare

În ceea ce privește garanția de participare, prin O.U.G. nr. 76/2010 au fost introduse dispoziții suplimentare față de vechea reglementare a legislației privind achizițiile publice. Astfel, garanția de participare se constituie de către ofertant în scopul de a proteja autoritatea contractantă față de riscul unui eventual comportament necorespunzător al acestuia pe întreaga perioadă derulată până la încheierea contractului.

Autoritatea contractantă are obligația de a solicita ofertanților constituirea garanției de participare, în vederea participării la procedura de atribuire a contractului. Documentația de atribuire elaborată de autoritatea contractantă trebuie să conțină următoarele informații:

- Cuantumul garanției de participare de până la 2% din valoarea estimată a contractului, dar nu mai puțin de anumite praguri instituite de lege;
- Perioada de valabilitate a garanției de participare va fi cel puțin egală cu perioada minimă de valabilitate a ofertei.

4. Conflict de interese

Potrivit modificărilor introduse prin O.U.G. nr. 76/2010, a fost extinsă noțiunea de „conflict de interese” prin introducerea unei noi categorii de persoane care nu au dreptul de a fi implicați în procesul de verificare/evaluare a candidaturilor/ofertelor, respectiv persoanele care în exercitarea funcției pe care o dețin la nivelul autorității contractante se află în situația existenței unui conflict de interese în sensul Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri privind asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

De asemenea, s-a prevăzut sancțiunea excluderii din procedura de atribuire a

oferantului/candidatului/ofertantului asociat/subcontractantului care: (i) are drept membri în cadrul consiliului de administrare/organ de conducere sau de supervizare și/sau are acționari ori asociați persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv sau (ii) se află în relații comerciale cu persoane ce dețin funcții de decizie în cadrul autorității contractante.

Autor

vlad.cerel@tuca.ro

Drept imobiliar

Denumirea actului normativ

Ordonanță de urgență nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 („O.U.G. nr. 64/2010”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451/02.07.2010

Intrare în vigoare

2 iulie 2010

Legături cu alte acte normative

- Legea cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996 („Legea nr. 7/1996”);
- O.U.G. nr. 64/2010 aduce câteva modificări importante prevederilor din Legea nr. 7/1996 în privința regimului cadastral și al publicității imobiliare, a atribuțiilor Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, a organizării lucrărilor de cadastru și a procedurii de înscriere în cartea funciară.

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 64/2010 aduce câteva modificări importante prevederilor din Legea nr. 7/1996 în privința regimului cadastral și al publicității imobiliare, a atribuțiilor Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, a organizării lucrărilor de cadastru și a procedurii de înscriere în cartea funciară.

1. Regimul general al cadastrului

O.U.G. nr. 64/2010 stabilește expres faptul că atât cadastrul cât și cartea funciară formează un sistem unitar și obligatoriu de evidență tehnică, economică și juridică de importanță națională a imobilelor având ca scop (i) determinarea informațiilor cu privire la imobile, (ii) asigurarea publicității drepturilor reale imobiliare, (iii) susținerea sistemului de impozitare și a pieței imobiliare precum și (iv) contribuția la asigurarea securității tranzacțiilor imobiliare și facilitarea creditului ipotecar.

Prin O.U.G. nr. 64/2010 sunt stabilite elementele de bază ale acestui sistem unitar și anume: parcela, construcția și proprietarul, parcela fiind definită ca „suprafața de teren cu o singură categorie de folosință”.

2. Organizarea activității de cadastru

O.U.G. nr. 64/2010 prevede atribuții noi pentru Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară („ANCPI”): administrarea registrului nomenclaturii stradale și a geoportului infrastructurii pentru informații spațiale („INSPIRE”) al României asigurând și compatibilitatea acestuia cu geoportul INSPIRE al Comunității Europene. Prin noile reglementări introduse de O.U.G. nr. 64/2010 se reglementează accesul informatic la datele cărții funciare și ale registrului de cadastru. Astfel, se introduce posibilitatea comunicării electronice a extraselor, a copiilor de pe acte sau planuri, în condițiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică.

O.U.G. nr. 64/2010 introduce obligativitatea avizării de către ANCPI a specificațiilor tehnice în cazul atribuirii contractelor de lucrări de specialitate, control ce se exercită înaintea inițierii procedurilor de achiziții publice.

3. Organizarea lucrărilor de înregistrare sistematică în registrul de cadastru și în cartea funciară

O noua reglementare importantă adusă de O.U.G. nr. 64/2010 este aceea privind înscrierea posesiei asupra imobilelor precum și reglementarea procedurii unei astfel de înscrieri ce se realizează în baza următoarelor documente:

- Declarația autentică a celui în cauză sau, la nivelul comunelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici, declarația celui în cauză, cu legalizarea semnăturii făcută de către secretarul comunei;
- Certificatul prin care se atestă că imobilul este înregistrat în registrul agricol, precum și în evidențele fiscale, eliberat de primarul unității administrativ-teritoriale;
- Certificatul de atestare fiscală privind impozite, taxe locale și alte venituri ale bugetului local.

În privința sarcinilor constituite asupra imobilelor, este reglementată obligația titularilor de sarcini (ipoteci, privilegii, somații, sechestre, litigii și orice acte juridice) trecute în registrele de transcripțiuni și inscripțiuni de a solicita reînnoirea înregistrării pentru fiecare sector cadastral în termen de 30 de zile de la publicarea la primăria unității administrative în cauză.

Noua reglementare prevede obligativitatea înregistrării în Partea a III a Cărții Funciare și a dreptului de concesiune sau administrare a imobilului, înregistrarea acestora nefiind necesară în cazul vechii reglementări. De asemenea, cesiunea de

creanță și locațiunea trebuie înregistrate indiferent de perioada pe care au fost încheiate (nu doar cele încheiate pentru un termen mai mare de 3 ani).

Prin O.U.G. nr. 64/2010 a fost reglementată posibilitatea realizării dezlipirii unei simple părți din imobil (și nu doar a unei parcele). Alipirea se va face conform O.U.G. nr. 64/2010 prin act autentic și pe baza documentației cadastrale. O.U.G. nr. 64/2010 prevede că alipirea unor imobile grevate cu sarcini la alte imobile, se face cu acordul titularilor sarcinilor (în vechea reglementare acest lucru era interzis, imobilele dezlipite și grevate de sarcini devenind imobile separate de sine stătătoare).

4. Procedura de înscriere în cartea funciară

Prin O.U.G. nr. 64/2010 este stabilit faptul că înregistrarea provizorie în cartea funciară poate fi realizată dacă înscrisul îndeplinește următoarele condiții: (i) este încheiat cu respectarea formelor prevăzute de lege; (ii) cuprinde identificarea corectă a numelui sau denumirea părților și menționează codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz, atribuit acestora; (iii) cuprinde individualizarea imobilului printr-un număr de carte funciară și un număr cadastral sau topografic, după caz; (iv) este însoțit de o traducere legalizată, dacă actul nu este întocmit în limba română; (v) este însoțit, după caz, de o copie a extrasului de carte funciară pentru autentificare sau a certificatului de sarcini ce a stat la baza întocmirii actului și (vi) este însoțit de dovada achitării tarifului de publicitate imobiliară, cu excepția scutiilor legale.

Conform noilor reglementări introduse prin O.U.G. nr. 64/2010, persoanele nemulumite de decizia registratorului sau persoanele interesate pot face o cerere de reexaminare a încheierilor de admitere sau de respingere a înregistrărilor în termen de 15 zile de la pronunțare ce vor fi examinate de registratorul-sef. Împotriva actelor registratorului-sef se poate face plângere ulterioară, soluționată de judecătoria competentă teritorial. Plângerea poate fi introdusă atât la oficiul teritorial cât și la judecătoria, iar aceasta va fi înscrisă din oficiu în cartea funciară. Soluționarea plângerii împotriva încheierii de carte funciară, a acțiunii în justificare tabulară, în rectificare, precum și prestație tabulară se face fără citarea oficiului teritorial.

O.U.G. nr. 64/2010 prevede faptul că, înregistrarea construcțiilor în cartea funciară se realizează în baza autorizației de construire și a procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, precum și a unei documentații cadastrale. De asemenea, dreptul de proprietate asupra construcțiilor se poate realiza și pe stadii de

execuție în baza: (i) autorizației de construire, (ii) procesului verbal privind stadiul fizic al realizării construcției, avizat de reprezentantul autorității administrației publice emitente a autorizației de construire precum și a (iii) documentației cadastrale. Titlurile de proprietate emise în baza legilor de restituire a proprietăților funciare se vor înscrie din oficiu în cartea funciară.

Autor

oana.mina@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

T (40-21) 204 88 90

F (40-21) 204 88 99

E office@tuca.ro

W www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)